

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Romvári László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Reményi Katalin ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál 1.M.428/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.807/2006/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.807/2006/5. számú ítéletének az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyó rendelkezését nem érinti, ezt meghaladóan hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 15.000 /tizenötezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 60.000 /hatvanezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A Gyulai Munkaügyi Bíróság 1.M.428/2006/3. számú ítéletével elutasította a felperesnek az alperes 2005. november 23-án kelt rendkívüli felmondása jogellenessége jogkövetkezményei iránti keresetét.

Az elsőfokú ítéleti tényállás szerint a felperes 1993-tól állt munkaviszonyban váltókezelő munkakörben az alperessel. A rendkívüli felmondást a felperes aznapi személyes meghallgatását követően az alperes azzal indokolta, hogy 2005. október 10-én és november 8-9-én igazolatlanul mulasztott, távolmaradását nem mentette ki, továbbá 2005. október 11-én X. váltókezelőt olyan szolgálatcserére kérte, amelyre korábban nem kapott engedélyt.

A munkaügyi bíróság a felperes által becsatolt 2005. október 10-ei és 11-ei orvosi igazolásokat nem találta az igazolatlan mulasztás kimentésére alkalmasnak, mivel azokon nem volt naplósám. Emiatt elutasította az orvos személyes meghallgatására vonatkozó felperesi indítványt is. Életszerűtlennek tartotta továbbá, hogy a személyes meghallgatásakor a felperes nem emlékezett a dátumokra. A szolgálatcsere kapcsán nem fogadta el a felperesnek a munkáltatói gyakorlatra vonatkozó érvelését, és ezért elutasította az e körben tanúbizonyításra vonatkozó indítványát. Utalt még a felperes felettteseinek tanúnyilatkozatára, amely ellen a felperes „nem tiltakozott”, továbbá kiemelte, hogy az alperesnek tudnia kellett volna a szolgálatcseréről, hogy az abban érintett megfelelően tudja-e teljesíteni a munkaköri feladatokat.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.807/2006/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva megállapította a rendkívüli felmondás jogellenességét, és kötelezte az alperest 250.158 forint végkielégítés, 83.386 forint felmentési időre járó átlagkereset, valamint a jogellenesség szankciójaként 166.772 forint megfizetésére. Mellőzte a felperes perköltségben marasztalását, és az alperest kötelezte első fokú eljárási illeték megfizetésére. Ezt meghaladóan - a további összegszerű követelést illetően - az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a munkaügyi bíróság az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontját megsértve téves jogi következtetésre jutott, mivel a felperes - noha csak a fellebbezési szakban - becsatolta a munkahelyétől távolmaradását igazoló orvosi dokumentumokat, amelyek valóságtartalma nem volt figyelmen kívül hagyható. A szolgálatcsere kapcsán a tanúnyilatkozatokra utalt, amelyek igazolták, hogy az alperesnél bevett gyakorlat volt a szolgálatcsere, és ennek írásba foglalását az alperes soha nem követelte meg, így az esetleges mulasztást nem lehet a legsúlyosabb szankcióval sújtani.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását, és a munkaügyi bíróság ítéletének helyben hagyását kérte. Hivatkozása szerint a jogerős ítélet sérti az Mt. 103. §-ában előírtakat, mivel a felperes súlyosan megsértette együttműködési kötelezettségét. Többszöri felszólításra „nem adott egyértelmű választ” arra, hogy miért nem jelent meg a szolgálatra, illetőleg az orvosi vizsgálatra, még csak nem is utalt a betegségére, ezért a rendkívüli felmondáskor fennállt az igazolatlan mulasztás ténye. A szolgálatcsere tekintetében álláspontja szerint a felperes kellő indok esetén megkapta volna a feletttese engedélyét, épp ezért az önkényes cselekedete elfogadhatatlan. Iratellenesnek tartotta továbbá az engedélyeztetés elmaradásával kapcsolatban tett másodfokú ítéleti megállapítást.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által feltárt tényállás szerint - amelyet az alperes fellebbezéssel, csatlakozó fellebbezéssel nem támadott - a felperes a 2005. november 23-ai személyes meghallgatásakor már hivatkozott arra, hogy 2005. szeptember 10-én az ügyeletes orvost kereste fel, majd 12-étől keresőképtelen állományba vették, 2005. október 10-én pedig azért nem ment a vezénylés szerinti orvosi vizsgálatra, mert az csak ceruzával volt beírva. A szolgálatcsere okára nem emlékezett, a 2005. november 8-ai mulasztással kapcsolatban pedig előadta, hogy a munkát azért nem vette fel, mivel az időszakos orvosi vizsgálaton a munkaköre ellátására egészségügyileg alkalmatlannak minősítették, és november 10-étől táppénzes állományba is került.

Az előbbiekhöz képest nem megalapozott az elsőfokú bíróság következtetése arról, hogy a felperes a személyes meghallgatásakor nem mentette ki magát, és a hivatkozásait a munkáltató helytállón mellőzte. Ezzel szemben az Mt. 3. § (1) bekezdéséből következően az alperes akkor járt volna el helyesen, ha vizsgálja a felperes tényállításait, és határidőt biztosít a megfelelő igazolásai előterjesztésére. Így vonhatott volna le megfelelő következtetést a felperes sorozatos keresőképtelensége, majd a munkakörére (a rendkívüli felmondás előtti) egészségügyi okból való alkalmatlanná minősítése alapján a munkaviszony további sorsát illetően.

A másodfokú bíróság helytállón emelte ki, hogy a felperes a munkából távolmaradását igazolta, ennek valóságtartalmát a felperes már az első fokú eljárásban is megkísérelte bizonyítani, az indítványát a munkaügyi bíróság viszont elutasította. Nem jogszabálysértő ezért, hogy az újabb okiratok csatolására a másodfokú eljárásban került sor, és azokat a másodfokú bíróság tartalmuk alapján helyesen értékelte.

A rendkívüli felmondás is utalt a felperes keresőképtelenségére, valamint a munkakörére egészségügyi okból való alkalmatlanságára. Mindezek ismeretében egy korábbi mulasztásra, az engedély nélküli szolgálatcserére hivatkozással (még annak esetleges valósága esetén is) kiadott rendkívüli felmondás nem ad kellő alapot az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjában előírt együttes feltételek fennállásának megállapítására, figyelemmel az Mt. 3. § (1) bekezdésében előírt követelményekre. Azt adott körülmények között ezért a felperes

terhére nem állapítható meg az együttműködési kötelezettség jelentős mértékű súlyosan gondatlan megszegése [Mt. 103. § (1) bekezdés c) pont].

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.807/2006/5. számú ítéletének az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó rendelkezését nem érintette, ezt meghaladóan hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján viseli.

Budapest, 2008. március 12.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő